

Những Người Đang Sống ở Cuối Các Thời Đại

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Khải huyền 6:12–17; Ma-thi-ơ 24:36–44; Sáng thế Ký 6:1–8; 2 Phi-e-rơ 2:4–11; Sáng thế Ký 18:17–32; Đa-ni-ên 7:9, 10.

CÂU GỐC: “Những sự ấy có nghĩa hình bóng, và họ đã lưu truyền để khuyên bảo chúng ta là kẻ ở gần cuối cùng các đời. Vậy thì, ai tưởng mình đứng, hãy giữ kéo ngã” (1 Cô-rinh-tô 10:11, 12).

Kinh Thánh có nhiều câu chuyện về dân Chúa, bày tỏ các sự kiện trong tương lai và trao cho ta chìa khóa để hiểu “lẽ thật hiện tại”. Thực tế, một số chuyện này báo trước những biến cố ngày cuối cùng một cách chi tiết đáng kinh ngạc, tạo tiền đề để ta hiểu rõ những lời tiên tri của sách Đa-ni-ên và Khải huyền.

Chúa cho các sự kiện xảy ra theo những cách hoàn toàn phù hợp với những gì các tiên tri đã báo trước sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, và sự ứng nghiệm này hoàn toàn không vi phạm quyền tự do lương tâm của một người nào. Một số câu chuyện quan trọng này rất rõ ràng vì Tàn Ước đã đề cập cụ thể đến chúng khi miêu tả các sự kiện cuối cùng như: Thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, trận Đại hồng thủy, v.v. Những chuyện khác thì cần suy nghĩ và khám phá kỹ lưỡng để rút ra những sự thật được ban cho ta trong Lời của Chúa.

Trong vài tuần tới, chúng ta sẽ tìm hiểu một số câu chuyện quan trọng để xem chúng có thể nói gì về các sự kiện như Sự Tái Lâm, sự điều tra phán xét, khủng hoảng ngày cuối cùng, và nhiều sự kiện khác nữa. Sau đó, ta thấy Đấng Christ là trung tâm điểm, vì Ngài là nền tảng cũng như mục tiêu cuối cùng của mọi nỗ lực tiên tri.

*Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 7 tháng 6.

Cơn Thịnh Nộ của Chiên Con

Hãy đọc Khải huyền 6:12–17. Hãy suy ngẫm về những chi tiết trong phản ứng của những người này khi chứng kiến các sự kiện cuối cùng xảy ra một cách bất ngờ. Bạn nhận thấy điều gì về phản ứng của họ?

Thật thú vị khi nhận thấy rằng những người bị lạc mất không hề kêu lên rằng: “Đây là điều gì?” hay “Ai đang gây ra điều này?” Họ dường như đã hiểu rõ những gì đang diễn ra. Cách họ gọi Đức Chúa Giê-su là “Chiên Con” cho thấy họ có hiểu biết về câu chuyện cứu chuộc của Ngài. Họ cũng nhận thức rằng “ngày vĩ đại của cơn thịnh nộ Ngài đã đến,” và rằng họ đang ở trong một tình thế tuyệt vọng: “Ai có thể đứng vững?”

Trước khi sự cuối cùng xảy ra, Tin lành sẽ được giảng ra khắp đất (*Ma-thi-ơ 24:14*), và sứ điệp ba thiên sứ sẽ được rao truyền cho toàn cầu. Thế nhưng, vẫn sẽ có những người bị bất ngờ—không phải vì họ thiếu thông tin mà bởi họ từ chối tin tưởng và vâng lời. Đây sẽ là lý do khiến họ bị lạc mất trong những ngày cuối cùng.

Đọc Ma-thi-ơ 24:36–44. Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta nên rút ra bài học gì từ câu chuyện Nô-ê?

Đức Chúa Giê-su nhắc đến chuyện Tàu Nô-ê để cảnh báo rằng, sự tái lâm của Ngài sẽ xảy đến một cách bất ngờ đối với nhiều người. Giống như sự tái lâm, trận Đại hồng thủy không phải là một sự bất ngờ cho thế giới vì thiếu thông tin. Nô-ê đã rao giảng trong suốt 120 năm cho một thế giới luôn từ chối để tin. Họ đã được thông báo về những gì sắp xảy ra, nhưng vẫn không chịu tin.

Trong khi đó, nhiều người tự an ủi rằng vì đã trải qua một thời gian dài, chúng tỏ các lời tiên tri không được ứng nghiệm. Dựa vào câu chuyện Tàu Nô-ê, Phao-lô viết rằng “Trước hết phải biết rằng, trong những ngày sau rốt, sẽ có mấy kẻ hay gièm chê, dùng lời giễu cợt, ở theo tình dục riêng của mình, đến mà nói rằng: Chớ nào lời hứa về sự Chúa đến ở đâu? Vì từ khi tổ phụ chúng ta qua đời rồi, muôn vật vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế” (*2 Phi-e-rơ 3:3, 4*). Theo thời gian trôi qua, cảm giác nghi ngờ này của họ sẽ ngày càng tăng lên.

Qua trải nghiệm của mỗi người, sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su (hoặc trong một số trường hợp, sự tái lâm lần thứ ba) chỉ diễn ra trong một khoảnh khắc sau khi qua đời, và chúng ta đều biết cuộc sống trôi qua nhanh chóng như thế nào. Quan điểm này có thể giúp chúng ta đối diện với sự “trì hoãn” này như thế nào?

Công Cuộc Truyền Giáo của Nô-ê

Sứ đồ Phi-e-rơ nhắc nhở rằng nhiều người sẽ không chuẩn bị cho sự trở lại của Đấng Christ vì họ “cố tình quên” (2 Phi-e-rơ 3:5) những gì đã xảy ra trong Đại Hồng Thủy. Ngày nay, dù thế giới đều giữ chung một lịch sử về trận Đại Hồng Thủy (rất nhiều nền văn hóa khác nhau, từ người Hy Lạp cổ đại đến người Maya, đều có câu chuyện về một trận lũ lụt tàn khốc), thì chuyện Tàu Nô-ê trong Kinh Thánh lại thường bị chế nhạo nhiều nhất. Như đã được báo trước, thế giới đang cố tình xem nhẹ chuyện này như một huyền thoại, mặc dù nó được mô tả rất rõ ràng không giấu giếm trong Cựu Ước và được nhắc đến nhiều lần trong Tân Ước.

Đức Chúa Giê-su phán dạy rằng, tình hình thế giới sẽ giống “thời kỳ của Nô-ê” trong Ma-thi-ơ 24:37-39. Hãy so sánh đoạn này với Sáng thế Ký 6:1-8. Tình trạng đạo đức của họ đã tồi tệ đến mức nào mà phải đối diện với cơn Đại Hồng Thủy? Có những điểm tương đồng nào giữa hai thời kỳ?

Có một bài học quan trọng khác cho những người còn sót lại của Chúa trong ngày cuối cùng nếu chúng ta nghiên cứu kỹ lưỡng Lời Chúa. Hê-bơ-rơ 11:7 cho biết rằng Nô-ê “đóng một chiếc tàu để cứu nhà mình; bởi đó người định tội thế gian, và trở nên kẻ kế tự của sự công bình đến từ đức tin vậy.”

Hãy tưởng tượng việc giảng đạo suốt hơn một thế kỷ, nhưng thành quả duy nhất là chỉ có gia đình mình trong chiếc tàu. Nếu Nô-ê là một nhà truyền giáo hiện đại, có lẽ chúng ta sẽ dễ dàng cho ông là một người thất bại: Nhiều thập kỷ giảng dạy mà dường như không có kết quả gì.

Thật phước hạnh, hiện nay nhiều nơi trên thế giới sẵn sàng tin nhận sứ điệp ba thiên sứ. Công tác truyền giáo—rao truyền sứ điệp đặc biệt của hội thánh còn sót lại—đang chứng tỏ đạt nhiều kết quả ở nhiều nơi, và nhiều người đang tin nhận Chúa. Chúng ta vẫn chưa đối diện với giai đoạn không có kết quả, mặc dù đã được cảnh báo rằng thời điểm đó sẽ đến “khi công việc điều tra phán xét hoàn thành, khi tất cả mọi người tin Chúa trải qua các thời đại được phán xét và quyết định, bấy giờ, và chỉ lúc bấy giờ, thời kỳ ân điển sẽ chấm dứt, và cửa tình thương sẽ đóng lại. Vì vậy trong câu ngán này, ‘Kẻ nào chực sẵn thì đi với Người cùng vào tiệc cưới, và cửa đóng lại’ (Ma-thi-ơ 25:10), dẫn chúng ta đến chức vụ cuối cùng của Đấng Cứu Thế, là thời kỳ khi công việc cứu chuộc vĩ đại cho loài người sẽ hoàn thành.”—Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh*, tr. 377.

Cho đến ngày đó, với tư cách là Hội thánh còn sót lại, chúng ta có một sứ mạng để chu toàn.

Làm thế nào để chúng ta không nản lòng khi những nỗ lực truyền giáo cá nhân chưa mang lại kết quả ngay lập tức? Tại sao chúng ta phải tiếp tục nỗ lực? (Xem Giảng 4:37.)

Chuyện Thành Sô-đôm và Thành Gô-mô-rơ

Có một câu chuyện quan trọng khác trong Cựu Ước mà sứ đồ Phi-e-rơ trực tiếp nhắc đến khi mô tả các sự kiện ngày cuối cùng: Sự tàn phá thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Các thành phố trên đồng bằng trong vùng đã trở nên nổi tiếng vì sự tàn ác và là những trung tâm dân cư đầu tiên bị hủy diệt bởi lửa từ trời.

Đọc 2 Phi-e-rơ 2:4–11, Giu-đe 5–8 và Ê-xê-chi-ên 16:46–50—và để ý tất cả các chi tiết quan trọng. Tình trạng suy đồi đạo đức khủng khiếp đến mức nào, đến nỗi thành phải bị tàn phá? Những điểm tương đồng nào đang tồn tại ngày hôm nay?

Lời cảnh báo dành cho những người sống trong những ngày cuối cùng của lịch sử trái đất, được bày tỏ một cách rõ ràng trong câu chuyện của thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ: Cuối cùng, kẻ ác cũng sẽ bị hủy diệt bởi lửa, như được miêu tả chi tiết trong Khải huyền 20. Tội lỗi vốn rất dối trá bởi vì nó khiến chúng ta mù quáng không nhận biết được tình trạng thật của chính mình, che giấu những sai phạm dưới lớp vỏ tự mãn, trong khi chúng ta lại thấy rõ sự độc ác của người khác. Cũng trong cùng đoạn Kinh Thánh nơi Chúa nói về tình yêu thương vô bờ bến mà Ngài đã dành cho dân sự, Ngài cũng cảnh báo rằng, mặc dù các thế hệ thời mạt thế không phạm cùng những tội lỗi đó (*Ê-xê-chi-ên 16:47*), nhưng họ thực sự đã trở nên ác độc hơn cả dân thành Sô-đôm.

Y-sơ-ra-ên đã “hành dâm” (*Ê-xê-chi-ên 16:41*), phạm tội ngoại tình thuộc linh. Hãy tưởng tượng sự ngạc nhiên của dân Chúa khi họ nghe nói rằng họ còn độc ác hơn cả những kẻ nổi tiếng về sự gian ác.

Đây không phải là điều mới mẻ, không chỉ với nước Y-sơ-ra-ên cổ đại mà còn với toàn thể nhân loại. Trong Rô-ma 1:18–32, sứ đồ Phao-lô trình bày một danh sách dài về sự độc ác của con người mà chúng ta có thể dễ dàng tìm thấy những trường hợp tàn ác tương tự trên các tờ báo ngày nay. Sự miêu tả của sứ đồ về tội lỗi của dân ngoại không nhằm mục đích tạo ra cảm giác tự cao trong vòng người Do Thái, mà để dân Chúa cuối cùng có thể hiểu được mức độ nghiêm trọng của tội lỗi của chính mình. Tiên tri Na-than cũng đã làm điều tương tự khi ông nói chuyện với vua Đa-vít: Ông kể câu chuyện về một người giàu cướp đi con chiên của một người nghèo. Câu chuyện này đã “khiến Đa-vít vô cùng giận dữ” (*2 Sa-mu-ên 12:5*) vì rõ ràng có sự bất công; ngay cả lúc đó, phải nhờ đến lời tuyên bố của tiên tri, “chính ông là người đó!” (*2 Sa-mu-ên 12:7*) mới khiến vua nhận ra mình trong câu chuyện.

Rất quan trọng để nhớ rằng Kinh Thánh không chủ yếu được viết cho thế giới bên ngoài mà là cho chính dân sự của Đức Chúa Trời. Khi chúng ta thấy những tội ác ghê gớm của người khác được mô tả trong các đoạn như Khải huyền 13 hoặc 17, đó là một lời cảnh báo rằng chúng ta cũng có thể rơi vào cùng một phạm bẫy.

Đấng Phán Xét của Cả Trái Đất

Ngay trước khi thành Sô-đôm bị hủy diệt, có một câu chuyện thú vị diễn ra trên cánh đồng Mam-rê. Đức Chúa Trời cùng với hai thiên sứ hiện ra trước mặt ông Áp-ra-ham. Khi nhìn thấy, ông mời các vị khách từ thiên đàng dùng bữa. Tại đây, Chúa hứa rằng ông Áp-ra-ham và Sa-ra sẽ có một người con, và Đấng Mê-si sẽ được sanh ra từ dòng dõi người. Thật vậy, Đức Chúa Giê-su đã được sanh ra từ dòng dõi của ông Áp-ra-ham (*so sánh với Ga-la-ti 3:16*). Sau đó, câu chuyện liền chuyển sang vấn đề của những thành phố tội lỗi.

Đọc Sáng thế Ký 18:17–32. Chúng ta học được gì về bản tính của Đức Chúa Trời và cách Ngài cuối cùng dự định đối phó với điều ác trên hành tinh của chúng ta từ những câu này?

Đức Chúa Trời không có “bốn phận” phải giải thích cho chúng ta, nhưng Ngài chọn không che giấu những dự định và kế hoạch của mình với nhân loại. Tiên tri A-mốt đã bày tỏ, “Cũng vậy, Chúa Giê-hô-va chẳng có làm một việc gì mà Ngài chưa tỏ sự kín nhiệm Ngài ra trước cho tôi tớ Ngài, là các đấng tiên tri” (*A-mốt 3:7*).

Trước khi Chúa hủy diệt thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, Ngài phán rằng điều đúng đắn cần làm là thông báo cho Áp-ra-ham về những gì sắp xảy ra, về những điều mà ông sẽ sớm chứng kiến.

Đức Chúa Trời ở lại với Áp-ra-ham trong khi hai thiên sứ đến thành phố tội lỗi để kêu gọi những người sẽ lắng nghe lời cảnh báo dành cho họ. Ngày nay, chúng ta không thể không nghĩ đến các thiên sứ cũng cùng rao giảng lời Chúa trong những ngày cuối cùng, và kêu gọi dân Chúa ra khỏi Ba-by-lôn (*Khải huyền 14:6–12, Khải huyền 18:1–4*). Khi lời cảnh báo cuối cùng được rao truyền, Chúa thảo luận với ông Áp-ra-ham về những gì sắp xảy ra và Ngài sẵn lòng trả lời mọi câu hỏi của vị tộc trưởng này.

Áp-ra-ham hỏi, “Không lẽ nào Chúa làm điều như vậy, diệt người công bình luôn với kẻ độc ác; đến nỗi kẻ người công bình cũng như người độc ác. Không, Chúa chẳng làm điều như vậy bao giờ! Đấng đoán xét toàn thể gian, há lại không làm sự công bình sao?” (*Sáng thế Ký 18:25*). Ông không chỉ đang nói về trường hợp của thành Sô-đôm mà còn dò xét bản tính công bình của Đức Chúa Trời. Tương tự, trước ngày tận thế, Đức Chúa Trời mở cuốn sách trên thiên đàng (*Khải huyền 20:4, 11–15*) và cho phép chúng ta thấy rõ các bằng chứng trước khi Ngài giáng lửa xuống đất. Điều này có nghĩa là chúng ta sẽ có một ngàn năm để giải đáp nhiều thắc mắc mà hiện nay vẫn còn huyền nhiệm.

Trước khi Chúa ban hành sự phán xét cuối cùng lên những người bị lạc mất, Ngài cho chúng ta một ngàn năm để hiểu những gì sẽ xảy ra với ai và tại sao. Điều này phản ánh điều gì về bản tính của Ngài và mức độ cởi mở của Ngài đối với sự xem xét kỹ lưỡng của loài thọ tạo—hoàn toàn phụ thuộc vào Ngài để tồn tại—và vốn chẳng có quyền để thắc mắc những sự bày tỏ đó?

Tiền Phán Xét

Phần mô tả về sự phán xét trong Đa-ni-ên 7 cho chúng ta một cái nhìn thoáng qua ở phía sau bức màn—một cơ hội đầy cảm hứng để được hiểu về cách Chúa giải quyết vấn đề tội lỗi trong khi vẫn cứu chuộc những ai mong ước được sống trong mối liên hệ theo giao ước với Ngài.

Hãy đọc phần mô tả về sự điều tra phán xét trong Đa-ni-ên 7:9, 10, 13, 14, 22, 26, và 27. Trọng tâm chính trong sự phán xét là gì? Phán quyết cuối cùng của tiến trình này là gì? Điều này cho chúng ta biết gì về kế hoạch cứu rỗi?

Chắc chắn nhân loại sẽ được Đức Chúa Trời phán xét. Truyền Đạo 12:14 khẳng định rằng “Vì Đức Chúa Trời sẽ đem đoán xét các công việc, đến nỗi việc kín nhiệm hơn hết, hoặc thiện hoặc ác cũng vậy”, và sứ đồ Phao-lô nhắc nhở chúng ta không cần phải phán xét lẫn nhau, vì “chúng ta hết thảy sẽ ứng hầu trước tòa án Đức Chúa Trời” (*Rô-ma 14:10*). Tất nhiên, Đức Chúa Trời không cần xem sách sự sống để biết ai được cứu hay ai bị lạc mất, nhưng các thiên sứ đã theo dõi kế hoạch cứu rỗi từ lâu (*1 Phi-e-rơ 1:12*) chắc chắn sẽ có thắc mắc. Họ đã chứng kiến sự phản loạn của Sa-tan, và thấy một phần ba thiên sứ bị đuổi ra khỏi thiên đàng (*Khải huyền 12:4*), và bây giờ Đức Chúa Trời đang đem chúng ta đến trước mặt Ngài. Chúa mở sách và cho các sứ thánh hiểu rõ tất cả mọi điều.

Câu chuyện Áp-ra-ham cầu xin cho dân thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ—họ đang đối diện với sự phán xét—giúp chúng ta hiểu nhiều điều quan trọng về sự phán xét. Tội lỗi của dân thành Sô-đôm rõ ràng đã được điều tra; Chúa phán rằng thành này nổi tiếng với sự gian ác, đến mức Ngài đã phán rằng tiếng kêu oan về thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ thật là quá, tội lỗi các thành đó thật là trọng (*Sáng thế Ký 18:20*). Nhưng không chỉ có thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ bị điều tra trước khi bị hủy diệt. Đức Chúa Trời cũng mở đường cho Áp-ra-ham thấu hiểu rằng quyết định hủy diệt kẻ ác của Ngài có công bằng hay không. Trong khi đó, Đấng xuất hiện giữa cuộc phán xét trên trời, trong Đa-ni-ên 7 là “Con Người”, tức là Đức Chúa Giê-su (*Đa-ni-ên 7:13, xem thêm Ma-thi-ơ 20:28*), Ngài là lý do duy nhất giúp cho sự phán xét này được “hoàn thành cho các thánh đồ của Đấng Tối Cao” (*Đa-ni-ên 7:22*). Chỉ có sự công bình trọn vẹn của Ngài mới giúp dân Ngài vượt qua sự phán xét.

Hãy tưởng tượng bạn đang đứng trước tòa án với tất cả những bí mật riêng tư bị phơi bày trước Đức Chúa Trời thánh khiết. Hy vọng duy nhất của bạn vào thời điểm phán xét đó là gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin nghiên cứu sách *Patriarchs and, Prophets*, Ellen G. White, chương “Trận Đại Hồng Thủy,” tr. 101, 102.

“Thầy tế lễ thượng phẩm không thể tự biện hộ cho bản thân, hay cho dân sự của mình trước những cáo buộc của Sa-tan. Ông không thể tuyên bố rằng Y-sơ-ra-ên vô tội. Nhưng ông mặc lấy bộ đồ dơ bẩn, là biểu tượng cho tội lỗi của dân sự, và đại diện cho họ, ông đứng trước Thiên sứ, xưng nhận mọi lỗi lầm của dân sự, nhưng đồng thời cũng chỉ ra sự ăn năn, khiêm nhường, và đức tin của họ nơi lòng thương xót hay tha thứ của Đấng Cứu Thế. Bởi đức tin, ông nhận lấy những lời hứa của Đức Chúa Trời. . . .

“Sa-tan buộc tội những người tìm kiếm Chúa không phải vì Sa-tan không hài lòng với tội lỗi của họ. Sa-tan hả hê với cá tính kém cỏi của họ, vì Sa-tan biết rằng chỉ khi con người vi phạm luật lệ của Đức Chúa Trời, hắn ta mới có thể điều khiển họ. Những cáo buộc của Sa-tan chỉ xuất phát từ sự thù ghét đối với Đấng Christ. Nhờ kế hoạch cứu rỗi, Đức Chúa Giê-su đánh bại sự khống chế của Sa-tan trên gia đình nhân loại, và giải cứu những người khỏi quyền lực ghê gớm của ma quỷ. . . .

“Bằng sức riêng, con người không thể đối mặt với những lời buộc tội của kẻ thù. Mặc chiếc áo hoen ố tội lỗi, con người thấp hèn run rẩy đứng trước mặt Đức Chúa Trời oai nghiêm để xưng ra bao tội lỗi xấu xa của mình. Nhưng chỉ có Đức Chúa Giê-su, Đấng Bênh Vực cho chúng ta, mới có thể trình bày những lời cầu thay cho tất cả những ai mà qua sự ăn năn và đức tin đã phó thác linh hồn họ cho Ngài. Ngài biện hộ cho họ, và bằng những lý lẽ hùng hồn từ Thập Tự Giá, Ngài đánh bại quân thù đã tố cáo họ. Sự vâng phục tuyệt đối luật pháp Đức Chúa Trời, đã cho Ngài toàn quyền trên thiên đàng và dưới đất, và Ngài nhận lãnh từ Đức Chúa Cha sự thương xót và sự hòa thuận giữa con người với thiên đàng.”—Ellen G. White, *Prophets and Kings*, tr. 583–586.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đức Chúa Giê-su nói với các môn đồ rằng họ ở trong thế gian nhưng không thuộc về thế gian. (*Xin xem Giăng 15:19, Giăng 17:14–16.*) Làm thế nào chúng ta cân bằng trách nhiệm để chiến thắng thế gian, với việc giữ mình “thanh sạch không vết”? (*Gia-cơ 1:27*).
2. Sứ mạng rao giảng của Nô-ê trước trận Đại Hồng Thủy dạy chúng ta điều gì về cách hoạt động của sự tranh chiến giữa Thiện và Ác? Ngày nay chúng ta đóng vai trò tương tự như thế nào?
3. Trước khi thiêu đốt kẻ ác bằng lửa từ trời (như Ngài đã làm với dân thành Sô-đôm), Chúa cho họ sống lại và cho phép Sa-tan tương tác và ảnh hưởng họ trong một thời gian ngắn (*Khải huyền 20:7-9*). Bạn nghĩ những lý do nào khiến đây là bước cuối cùng cần thiết trước khi Đức Chúa Trời thiết lập lại mọi thứ theo trật tự?
4. Khi bạn suy ngẫm về những câu chuyện mà chúng ta đã học trong tuần này, bạn rút ra những cảnh báo gì cho cuộc sống của mình? Những câu chuyện này dạy bạn điều gì về hy vọng của bạn trong Đấng Christ?